

Geachte mevrouw van der Wal,

Met enige verbazing lees ik als vrijwillig jager uw voornemen om de jacht op een aantal soorten te sluiten. Dit voornemen zal grote gevolgen hebben voor meerdere (ook niet bejaagbare) diersoorten in Nederland. Een simpel praktijkvoorbeeld in deze is de ontwikkeling van het sluiten van de jacht op de Patrijs in het verleden, sinds deze beslissing is het aantal patrijzen in Nederland alleen maar afgenomen helaas.

Van generatie op generatie zijn wij als jagers in onze jachtvelden bezig met wildbeheer, waar ook soorten die niet bejaagbaar zijn dankbaar van profiteren. Wildbeheer is het jaarrond bezig zijn in specifiek aangewezen jachtvelden om zorg te dragen voor diersoorten. In Nederland doen wij dit met ruim 27.000 vrijwilligers die continue de balans zoeken in de gecreëerde natuur.

Bij bovenstaande hoort een grote verantwoordelijkheid, die elke jager elk jaar met enthousiasme oppakt. Investeren qua tijd maar ook financieel in de door het beleid gemaakte natuur, zoeken naar de balans, verbeteren van veelal missende landschapselementen en waar het toelaat op basis van veldkennis en monitoring een klein deel oogsten uit de natuur om te eten. Dat laatste met grote zorgvuldigheid en vertrouwen, die met het voornemen volledig weggenomen zal gaan worden.

Het niet valide verklaren van aangeleverde gegevens door de professionele vrijwilligers, discutabele keuzes maken rond het wel of niet gebruiken van referentiejaren, de beoordelingsmethode voor zeldzame soorten gebruiken op algemeen voorkomende soorten en die ook nog eens afwijkt van de definitie en criteria die in de Wet Natuurbescherming zijn gesteld voelt als een mes in de rug voor het vele werk wat jagers in samenwerking met grondgebruikers al die jaren hebben verzet. Alleen de overweging al doet vermoeden dat dit met name een ambtelijk overwegingsbesluit is dat met name is gebaseerd op veelal sentimentele argumenten van een groep tegenstanders en weinig te maken heeft met opgebouwde kennis van natuur en biotoop en hoe daarmee om te gaan.

Mijn advies zou zijn om de 27.000 genoemde vrijwilligers op een positieve manier te betrekken en in te zetten. Het gevolg van het sluiten op de jacht van deze wildsoorten zal als gevolg hebben dat al deze werkzaamheden niet meer zullen worden uitgevoerd, dat schade aan gewassen enorm zal toenemen en dat door ziekte veel soorten (net als de Patrijs) sterk in aantal zullen afnemen.

Het kan toch niet waar zijn dat wildbeheereenheden die gespecialiseerd zijn in deze wildsoorten en een wettelijke status hebben met een verplichting te tellen als niet valide verklaard worden en dat vogeltellers die deze soorten als bijvangst noteren wel valide verklaard worden? Ieder mens weet dat een haas en konijn zich overdag niet zomaar laat zien en zij vrijwel laat in de avond of vroeg in de morgen uit de dekking komen om te fourageren. Hoe kan op basis van dit onderzoek een besluit genomen worden, zonder enige wetenschappelijke basis en geteld als bijvangst, terwijl de wbe's al tientallen jaren dmv nachtkijkers en andere benodigde apparatuur om tot een valide telling te komen tot heel andere cijfers komen? Deze cijfers tonen een zorgvuldig opgebouwde jarenlang groei van het Haas.

De achteruitgang van het konijn is te wijten aan ziektes zoals myxomatose en VHS/RHD. Deze zijn doelbewust ooit geïntroduceerd om de plaag van het konijn tegen te gaan, met succes. De locaties waar ze het o.a. nog heel goed doen, zijn geïsoleerde populaties. Het van de wildlijst halen van deze (plaatselijk zeer goed voorkomende soort) zal alleen bijdragen aan het verminderen van biotoopverbeteringen op de plaatsen waar ze minder

voorkomen. Het bestrijden van overlast op de plaatsen waar ze nog veel voorkomen zoals begraafplaatsen, wegen, spoor, dijken etc. zullen gewoon doorgang vinden i.v.m. gevaren. Zet juist daarin op het verplaatsen van individuen naar gebieden waar het slechter gaat, iets wat nu wettelijk niet toegestaan is en waarvoor geen ontheffingen verleend worden. Dan vergeet ik bijna het belangrijkste van alles; zet in op het resistent maken voor de voorgenoemde ziektes.

Ik hoop dat u bovenstaande meeneemt in uw overweging en komt tot een wijs, doeltreffend en verstandig besluit dat gebaseerd is op inhoud en niet op sentiment.

Met vriendelijke groet,

Patrick Luijkx

Een jonge jager met jachtveld in Dirksland (Zuid-Holland)